

FORSLAG TIL ENDRINGER I SKATTEBETALINGSLOVEN

I forslaget til lovendringer har vi hovedsakelig begrenset oss til endringer som er nødvendige som følge av at oppgaver som i dag utføres av skatteoppkreveren, foreslås overført til skatteetaten.

Ved kartlegging av behovet for endringer i skattebetalingsloven har vi tatt utgangspunkt i loven slik den vil se ut etter ikrafttredelse av Lov om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m. (a-opplysningsloven). A-opplysningsloven trer i kraft 1. januar 2015, og det vil samtidig gjøres endringer i enkelte bestemmelser i skattebetalingsloven.

Skattedirektoratet har på oppdrag fra Finansdepartementet nedsatt en arbeidsgruppe som utreder overføring av oppgaver fra toll- og avgiftsetaten til skatteetaten. I arbeidsgruppens mandat ligger det bl.a. å se på nødvendige lovendringer som følge av at oppgaver overføres. Vi har derfor ikke foreslått endringer i bestemmelsene som kun regulerer toll- og avgiftsetatens oppgaver (med unntak av §§ 2-4 og 2-5 som foreslås opphevet). Den endelige utformingen av enkelte fellesbestemmelser må avventes til grensesnittet mellom toll- og avgiftsetaten og skatteetaten er fastsatt. Det kan også tenkes at det under utredningsarbeidet knyttet til oppgaveoverføringen dukker opp problemstillinger som medfører at de endringer som er foreslått her, må gjennomgås på nytt. Se for øvrig kommentarer til de enkelte paragrafer nedenfor.

Noen paragrafer i skattebetalingsloven bruker begrepet "innkrevingsmyndigheten(e)". Blir alle innkrevingsoppgavene til toll- og avgiftsetaten overført til skatteetaten, kan det være grunnlag for å erstatte "innkrevingsmyndigheten(e)" med "skattekontoret". Det er ikke avklart om alle innkrevingsoppgaver blir overført til skatteetaten. Vi har derfor ikke foreslått endringer av terminologien i de aktuelle bestemmelsene.

Skattebetalingsloven bruker entallsformen "skattekontoret" eller flertallsformen "skattekontorene" litt om hverandre. Dette fremstår som uryddig. Vi har derfor i forslaget til ny lovtekst konsekvent brukt "skattekontoret" i bestemt form entall.

§ 2-1 lyder:

§ 2-1. Skatteoppkreverne for kommunene - formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift

- (1) Formues- og inntektsskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift innkreves av den kommunale skatteoppkreveren.*
- (2) Forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen hvor arbeidsgiveren er hjemmehørende eller har sitt hovedkontor. Forskuddstrekk fra selskaper og innlånere skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen der selskapet eller innlåneren har sitt hovedkontor eller styret har sitt sete.*
- (3) Forskuddsskatt og restskatt skal betales til skatteoppkreveren for den kommunen skatten er skrevet ut for.*
- (4) Første til tredje ledd gjelder ikke krav som omhandlet i § 2-3.*
- (5) Departementet kan i forskrift gi regler om hvem som skal innkreve forskuddstrekk og arbeidsgiveravgift fra utenlandske arbeidsgivere og selskaper, og om hvem slike krav skal betales til.*

Forslag til ny § 2-1:

§ 2-1. Innkreving av skatte- og avgiftskrav m.v.

- (1) Skatte- og avgiftskrav som nevnt i § 1-1 (2), samt krav som nevnt i § 1-1 (3), betales til og innkreves av skattekontoret.
- (2) Skattekontoret skal kreve inn ansvarskrav etter kapittel 16 i loven her.
- (3) Ved offentlig skifte skal arveavgift som ikke blir tilbakeholdt av tingretten, betales til og innkreves av skattekontoret.

Forslag til ny § 2-2:

§ 2-2 Innkreving av andre krav

- (1) Skattekontoret skal kreve inn sakskostnader, erstatnings- og regresskrav ved inntreden, tilkjent staten på skatte- og avgiftsområdet og tollområdet ved dom eller i avtale.
- (2) Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av dette kapitlet.

Kommentar: Forslaget til nytt kapittel 2 består av to paragrafer. Dagens § 2-2 til § 2-8 foreslås opphevet, og § 2-1 foreslås endret.

I dag er hvem som er rett innkrevingsmyndighet for de ulike krav, regulert i forskjellige bestemmelser i skattebetalingsloven og forskriften. Vi foreslår å samle alle disse bestemmelsene på samme sted fordi dette gjør loven mer oversiktlig, og enklere å anvende. Vi mener likevel det er fornuftig å skille innkrevingskompetansen i to bestemmelser fordi kravene har ulik karakter.

Staten innkrevingsentral vil fra 1. januar 2015 bli en del av skatteetaten, og blir samtidig et eget regionskontor underlagt Skattedirektoratet. SI vil da være omfattet av "skattekontoret" i bestemmelsene. Skatte- og avgiftskrav bør innfordres etter det samme regelverk uavhengig av hvilket skattekontor som forestår innkrevingen. Innkrever SI skatte- og avgiftskrav, skal dette derfor skje etter reglene i skattebetalingsloven. Innkrever SI andre krav, vil de følge SI-loven som i dag. Dette vil føre til enkelte forskjeller. For eksempel kan ikke SI gjennomføre tvangsdekning av enkelte krav ved innfordring av skatte- og avgiftskrav, se tvangsloven § 2-14 annet ledd. Reglene for hvordan arbeidsgiver behandler trukket utleggstrekk, vil i del tilfeller også være forskjellige. Ideelt sett burde innkrevingen skje etter samme regelverk. Det ligger utenfor mandatet å foreslå endringer i SI-loven, men en harmonisering av regelverket bør vurderes når SI-loven skal revideres.

Overskriftene er endret fordi behovet for å skille mellom kompetansen til skatteoppkrever og skattekontoret, forsvinner. Vårt forslag til ny §§ 2-1 og 2-2 tar utgangspunkt i at krav som i dag innkreves av toll- og avgiftsetaten, blir overført til skattekontoret (§§ 2-4 og 2-5 foreslås opphevet). Dette er ikke avgjort ennå. Blir det bestemt at toll- og avgiftsetaten fremdeles skal være innfordringsmyndighet for enkelte typer krav, kan disse kravene lett tas inn som et unntak fra hovedregelen i § 2-1 (eventuelt § 2-2).

Dersom toll- og avgiftsetaten skal utføre bestemte innkrevingsoppgaver *på vegne* av skattekontoret, kan det være behov for en egen delegasjonsbestemmelse i kapittel 2. Dette er ikke avgjort ennå, og må vurderes på et senere tidspunkt.

Særlig om § 2-1: Vi bruker *m.v.* i overskriften fordi de *egentlige* skatte- og avgiftskravene fremgår av § 1-1 (2), og at vi i også opplister krav etter § 1-1 (3) og ansvarskrav under bestemmelsen. De to

sistnevnte kravene er så nært knyttet til skatte- og avgiftskrav at det er naturlig å plassere dem i samme paragraf.

Skattebetalingsforskriften § 2-6-1 regulerer i dag innkrevingskompetansen for de krav som fremgår av skattebetalingsloven § 1-1 tredje ledd bokstav c og d (med unntak av tvangsmulkt etter særavgiftsloven § 5a, motorkjøretøy- og båtavgiftsloven § 5a og tolloven § 16-16).

Skattebetalingsforskriften § 2-6-1 foreslås opphevet fordi myndigheten nå vil fremgå direkte av § 2-1 i skattebetalingsloven. Henvisningen til § 1-1 (3) vil også gi skatteetaten kompetanse til å innkreve tvangsmulkt etter særavgiftsloven, motorkjøretøy- og båtavgiftsloven og tolloven.

Kompetansen til å innkreve krav som nevnt i skattebetalingsloven § 1-1 (3) bokstav a og b, er flyttet fra § 2-6 (1) og fremgår nå av forslaget til ny § 2-1.

Vi har foreslått å ta inn hvem som er rett innkrevingsmyndighet for ansvarskravene i § 2-1 (2). Det fremgår i dag ikke eksplisitt av loven/forskriften hvilket organ som har kompetanse til å innkreve de forskjellige ansvarskravene etter kapittel 16 (med unntak av skattebetalingsforskriften § 16-50-5). Dette fremkommer ved en tolkning av den enkelte ansvarsbestemmelse. Det har likevel aldri vært tvilsomt i praksis hvilket organ som har denne kompetansen. Selv om dette ikke har skapt tvil i praksis, kan det være ryddig at dette kommer klart fram i loven. Skattebetalingsforskriften § 16-50-5 (2) og (3) foreslås opphevet som følge av endringsforslaget.

Forslag til § 2-1 (3) er flyttet fra dagens § 2-2 (2) siste punktum.

Paragrafens annet til femte ledd foreslås opphevet. Fjerde ledd er tatt ut som følge av at § 2-3 foreslås opphevet.

Særlig om § 2-2: Innkrevingsmyndighetens kompetanse til å innfordre sakskostnader, erstatningskrav m.v., jf. forskriftens § 2-6-2, foreslås tatt inn i lovbestemmelsen. Myndigheten til skatteoppkrever og toll- og avgiftsetaten overføres samtidig til skattekontoret. Skattebetalingsforskriften § 2-6-2 må samtidig oppheves.

Departementets adgang til å gi forskrifter, flyttes fra skattebetalingsloven § 2-6 (3) til § 2-2 (2).

Skattebetalingsloven kapittel 13 og 14 gjelder også for innkreving av kravene som nevnt i forslag til ny § 2-2 (1). Hjemmelen fremgår av skattebetalingsforskriften § 1-2-2. Vi har vurdert om denne bestemmelsen burde vært innarbeidet i loven, men har ikke funnet noe egnet sted å plassere den.

§ 2-2 lyder:

§ 2-2. Skattekontorene – merverdiavgift og arveavgift

(1) Merverdiavgift skal betales til og innkreves av skattekontoret. Se likevel § 2-4 første ledd om merverdiavgift som oppstår ved innførsel.

(2) Arveavgift skal betales til og innkreves av skattekontoret. Ved offentlig skifte skal arveavgift som ikke blir tilbakeholdt av tingretten, innkreves av og betales til skattekontoret.

§ 2-2 foreslås opphevet.

Kommentar: Dekkes av forslag til ny § 2-1. Innkreving av merverdiavgift som oppstår ved innførsel antas å bli overført til skatteetaten. Paragrafens annet ledd siste punktum er tatt inn i forslag til ny § 2-1 (3).

§ 2-3 lyder:

§ 2-3. Skattekontorene – formues- og inntektsskatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet, artistskatt, petroleumsskatt og svalbardskatt

(1) Formues- og inntektsskatt for skattytere som ikke har varig tilknytning til riket og sjømenn bosatt i utlandet skal betales til og innkreves av det skattekontoret departementet bestemmer. Departementet kan gi forskrift om hvem som skal anses for ikke å ha varig tilknytning til riket.

(2) Artistskatt skal betales til og innkreves av det skattekontoret departementet bestemmer.

(3) Petroleumsskatt skal betales til og innkreves av det skattekontoret departementet bestemmer.

(4) Formues- og inntektsskatt til Svalbard og lønnstrekk av inntekt på Svalbard skal betales til og innkreves av det skattekontoret departementet bestemmer.

§ 2-3 foreslås opphevet.

Kommentar: Det følger av forslag til ny § 2-1 at disse kravene skal betales til og innkreves av skattekontoret. Det antas at departementet gjennom alminnelig instruksjonsmyndighet vil ha tilstrekkelig mulighet til å bestemme hvor bestemte oppgaver skal løses.

§ 2-4 lyder:

§ 2-4. Tollregionene - toll og særavgifter samt merverdiavgift som oppstår ved innførsel

(1) Toll samt særavgifter og merverdiavgift som oppstår ved innførsel, innkreves av tollregionene. Betaling skal skje til tollstedet i tollregionen hvor fortolling etter tolloven skal foretas. Krav som er belastet tollkreditten, skal likevel betales til den tollregionen som har innvilget tollkreditten.

(2) Innenlands særavgifter skal betales til og innkreves av tollregionen hvor den avgiftspliktige skal registreres som særavgiftspliktig virksomhet. Dette gjelder likevel ikke krav som omfattes av § 2-5.

(3) Engangsavgift fra avgiftspliktige som ikke er registrert skal betales til og innkreves av tollregionene.

§ 2-4 foreslås opphevet.

Kommentar: Det følger av forslag til ny § 2-1 at disse kravene skal betales og innkreves av skattekontoret. Se kommentar til § 2-1.

§ 2-5 lyder:

§ 2-5. Tollregion Oslo og Akershus og tollregion Midt-Norge - årsavgift, vektårsavgift og omregistreringsavgift

(1) Årsavgiften og omregistreringsavgiften skal betales til og innkreves av tollregion Oslo og Akershus.

(2) Vektårsavgiften skal betales til og innkreves av tollregion Midt-Norge.

§ 2-5 foreslås opphevet.

Kommentar: Se kommentarer ovenfor under §§ 2-4 og 2-1.

§ 2-6 lyder:

§ 2-6. Andre skatte- og avgiftskrav

(1) Krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav a og b skal, med mindre annet er bestemt, betales til og innkreves av den innkrevingsmyndighet som innkrever de skatte- eller avgiftskrav slike krav er knyttet til.

(2) Når skyldneren har fått melding om at kravet er overført Statens innkrevingsentral til innkreving etter § 2-7, skal betaling skje til Statens innkrevingsentral.

(3) Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av dette kapitlet, og gi regler om hvilket organ som innkrever krav som nevnt i § 1-1 tredje ledd bokstav c og d.

§ 2-6 foreslås opphevet.

Kommentar: Det følger av forslag til ny § 2-1 at kravene som er nevnt i første ledd skal betales og innkreves av skattekontoret. Se kommentar til § 2-1.

Bestemmelsen som det henvises til i annet ledd foreslås opphevet. Se kommentar til § 2-7.

Første del av tredje ledd foreslås tatt inn som ny § 2-2 (2). Siste del av tredje ledd er omfattet av forslag til ny § 2-1 første ledd.

§ 2-7 lyder:

§ 2-7. Overføring av myndighet til Statens innkrevingsentral

Departementet kan i forskrift bestemme at Statens innkrevingsentral skal innkreve nærmere bestemte skatte- og avgiftskrav og andre krav som tilkommer staten etter bestemmelse i SI-loven, med unntak for krav som innkreves av skatteoppkreverne for kommunene.

§ 2-7 foreslås opphevet.

Kommentar: Det antas at departementet gjennom alminnelig instruksjonsmyndighet vil ha tilstrekkelig mulighet til å bestemme hvor bestemte oppgaver skal løses. Vi kan derfor ikke se at det er behov for bestemmelsen etter at Statens Innkrevingsentral blir en del av skatteetaten fra 1. januar 2015.

Henvisningen til "andre krav som tilkommer staten etter bestemmelse i SI-loven" synes ikke å ha selvstendig betydning ved siden av departementets hjemmel til å bestemme hvilke krav som Statens Innkrevingsentral skal innkreve, jf. SI-loven § 1.

Bestemmelsen gir også SI myndighet til å innkreve skatte- og avgiftskrav etter reglene i SI-loven. En konsekvens av at bestemmelsen oppheves, vil være at spørsmålet om hvilke regelsett som kommer til

anvendelse når SI innkrever skatte- og avgiftskrav, ikke lenger er regulert i skattebetalingsloven. Skattedirektoratet er av den oppfatning at innkrevingen av skatte- og avgiftskrav må skje etter det samme regelverk, uavhengig av hvilket skattekontor som forestår innkrevingen. Se kommentarer til § 2-1.

§ 2-8 lyder:

§ 2-8. Departementets instruksjonsmyndighet over skatteoppkreverne og om delegering av myndighet til skatteoppkreverne

(1) Departementet kan gi instruks for skatteoppkrevernes utøving av den myndighet de har etter loven. Departementet kan også gi instruks for skatteoppkrevernes økonomiforvaltning. Myndighet innenfor skatteoppkreverens virksomhetsområde som i loven er lagt til departementet eller Skattedirektoratet, kan delegeres til skatteoppkreverne.

(2) Departementet kan gi kommunene instruks om nødvendig utbygging av skatteoppkreverkontorene. Departementet kan også gi instruks om teknisk og arbeidsmessig samordning av skatteoppkrevernes og skattekontorenes oppgaver.

§ 2-8 foreslås opphevet.

Kommentar: Bestemmelsen foreslås opphevet. Den er primært begrunnet i at skatteoppkrever administrativt er underlagt kommunen. Departementets instruksjonsmyndighet overfor skattedirektoratet og skattekontorene følger av at disse er statlige organer underlagt departementet.

§ 4-1 (2) lyder:

§ 4-1. Definisjoner

..

2) Når arbeidstakere stilles til rådighet for andre, svarer både oppdragsgiver og oppdragstaker for at pliktene og ansvaret etter denne lov oppfylles. Pliktene og ansvaret påhviler også den som oppgir å være arbeidsgiver i saker etter utlendingsloven §§ 23 tredje ledd og 24 annet ledd. De ansvarlige kan avtale at en av dem skal utføre pliktene etter denne loven. Slik avtale fritar likevel bare for disse pliktene når og så langt dette bestemmes av skatteoppkreveren.

Forslag til ny § 4-1 (2)

§ 4-1. Definisjoner

..

2) Når arbeidstakere stilles til rådighet for andre, svarer både oppdragsgiver og oppdragstaker for at pliktene og ansvaret etter denne lov oppfylles. Pliktene og ansvaret påhviler også den som oppgir å være arbeidsgiver i saker etter utlendingsloven §§ 23 tredje ledd og 24 annet ledd. De ansvarlige kan avtale at en av dem skal utføre pliktene etter denne loven. Slik avtale fritar likevel bare for disse pliktene når og så langt dette bestemmes av skattekontoret.

Kommentar: "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret".

§ 5-5 (7) og (8) lyder:

§ 5-5. Forskuddstrekkets størrelse

(7) Når det for en skattyter er utstedt skattekort i flere kommuner, skal arbeidsgiver foreta forskuddstrekk etter skattekortet fra kommunen skattyteren mener han skal svare skatt til.

(8) Den som er pliktig til å foreta forskuddstrekk etter bestemmelsene i dette kapitlet, men som godtgjør at det betales forskuddstrekk eller tilsvarende i utlandet av den enkelte skattyters inntekt, kan av skatteoppkreveren bli fritatt for trekkplikten etter dette kapitlet dersom det stilles betryggende sikkerhet for trekkbeløpet.

Forslag til ny § 5-5 (7) og (8):

(7) Når det for en skattyter er skrevet ut skattekort til flere kommuner, skal arbeidsgiveren foreta forskuddstrekk etter skattekortet for den kommunen som skattyteren mener han skal svare skatt til.

(8) Den som er pliktig til å foreta forskuddstrekk etter bestemmelsene i dette kapitlet, men som godtgjør at det betales forskuddstrekk eller tilsvarende i utlandet av den enkelte skattyters inntekt, kan av skattekontoret bli fritatt for trekkplikten etter dette kapitlet dersom det stilles betryggende sikkerhet for trekkbeløpet.

Kommentar: I syvende ledd er det foretatt noen mindre språklige endringer som følge av at skattekort ikke lenger skrives ut i kommunen, men skrives ut sentralt for de ulike kommuner.

"Skatteoppkreveren" erstattes med "skattekontoret" i åttende ledd.

5-12 (3) lyder:

§ 5-12. Skattetrekkkonto

(3) Betaling til skattetrekkkonto skal skje senest første virkedag etter lønnsutbetaling. Garanti eller oppfylt skattetrekkkonto som trer i stedet for innskudd, skal foreligge ved lønnsutbetaling. Uten skatteoppkreverens samtykke, kan kontohaver ikke disponere over skattetrekkkonto på annen måte enn ved overføring til skatteoppkreveren eller ved å overføre midlene til tilsvarende konto i annen bank. Eventuell renteavkastning på slik konto tilfaller den som foretar trekket (kontohaver).

Forslag til ny § 5-12 (3):

(3) Betaling til skattetrekkkonto skal skje senest første virkedag etter lønnsutbetaling. Garanti eller oppfylt skattetrekkkonto som trer i stedet for innskudd, skal foreligge ved lønnsutbetaling. Uten skattekontorets samtykke, kan kontohaver ikke disponere over skattetrekkkonto på annen måte enn ved overføring til skattekontoret eller ved å overføre midlene til tilsvarende konto i annen bank. Eventuell renteavkastning på slik konto tilfaller den som foretar trekket (kontohaver).

Kommentar: "skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret".

§ 5-13 lyder:

§ 5-13. Kontroll av arbeidsgivere

(1) Skatteoppkreveren skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven har plikt til å foreta trekk, leverer opplysninger og foretar forskuddstrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt.

Skatteoppkreveren eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skatteoppkreveren, kan foreta bokettersyn hos den som plikter å foreta trekk, og kan herunder kreve fremlagt skattekort, trekkpålegg og andre dokumenter og regnskapsmateriale som har betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene foran gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også skattekontoret eller Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

(2) Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan skatteoppkreveren eller skattekontoret foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos arbeidsgiver, skatteoppkrever eller skattekontor. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser til utfylling og gjennomføring av arbeidsgiverkontrollen, herunder begrensninger for hvilke metoder for kopiering skatteoppkreveren kan benytte.

(3) Departementet kan gi forskrift om bokettersyn og gjennomsyn av virksomhetens arkiver (gjennomføringen av kontroll av arbeidsgivere).

Forslag til ny § 5-13:

§ 5-13. Kontroll av arbeidsgivere

(1) Skattekontoret skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre som etter denne loven har plikt til å foreta trekk, leverer opplysninger og foretar forskuddstrekk og utleggstrekk i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Skattekontoret eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skattekontoret, kan foreta bokettersyn hos den som plikter å foreta trekk, og kan herunder kreve fremlagt skattekort, trekkpålegg og andre dokumenter og regnskapsmateriale som har betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene foran gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

(2) Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan skattekontoret foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos arbeidsgiver eller skattekontor. Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser til utfylling og gjennomføring av arbeidsgiverkontrollen, herunder begrensninger for hvilke metoder for kopiering skattekontoret kan benytte.

(3) Departementet kan gi forskrift om bokettersyn og gjennomsyn av virksomhetens arkiver (gjennomføringen av kontroll av arbeidsgivere).

Kommentar: Første ledd i bestemmelsen er gjengitt slik den vil lyde etter at a-opplysningsloven trer i kraft 01.01.15. "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret". I tillegg er "skattekontoret" fjernet i første ledd siste pkt. (overflødig).

§ 5-14 lyder:

§ 5-14. 1 Kontrollopplysninger fra tredjemann

(1) Ved utførelsen av arbeidsgiverkontrollen etter § 5-13, plikter banker etter krav fra skatteoppkreveren, å gi opplysninger om navngitt arbeidsgivers skattetrekkkonto, samt eventuell bankgaranti etter § 5-12. På samme vilkår har

- a) finansinstitusjoner (jf. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet § 1-3) og andre som driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring,
- b) verdipapirforetak (jf. lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1-3) og andre som har penger til forvaltning, og
- c) pensjonskasser

plikt til å gi opplysninger om innskudds- og gjeldskonti som navngitt person, bo, selskap eller innretning har eller disponerer i vedkommende institusjon. Ved innhenting av opplysninger etter første og annet punktum plikter de å gi opplysninger om underbilag og transaksjoner, herunder om hvem som er parter i transaksjonene.

(2) Enhver som utfører eller har utført arbeid eller oppdrag for arbeidsgiveren, plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om sitt tjenesteforhold eller oppdrag knyttet til arbeidsgiveren. Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan skatteoppkreverne og skattekontorene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

(3) Næringsdrivende plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om ethvert økonomisk mellomværende som vedkommende har eller har hatt med arbeidsgiveren, når opplysningene knytter seg til begge parter virksomhet. Det kan kreves opplysning om og spesifisert oppgave over varelevering og -kjøp, tjenester, vederlag og andre forhold som knytter seg til mellomværendet og oppgjøret for dette. Dette gjelder også omsetning som er skjedd gjennom mellommann.

(4) Også skattekontoret og den som har fått fullmakt fra skattekontoret eller skatteoppkreveren til å foreta bokettersyn etter § 5-13, kan kreve opplysninger etter første til tredje ledd.

Forslag til ny § 5-14:

§ 5-14. 1 Kontrollopplysninger fra tredjemann

(1) Ved utførelsen av arbeidsgiverkontrollen etter § 5-13, plikter banker etter krav fra skattekontoret, å gi opplysninger om navngitt arbeidsgivers skattetrekkkonto, samt eventuell bankgaranti etter § 5-12. På samme vilkår har

- a) finansinstitusjoner (jf. lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet § 1-3) og andre som driver utlånsvirksomhet eller låneformidling som næring,
- b) verdipapirforetak (jf. lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1-3) og andre som har penger til forvaltning, og
- c) pensjonskasser

plikt til å gi opplysninger om innskudds- og gjeldskonti som navngitt person, bo, selskap eller innretning har eller disponerer i vedkommende institusjon. Ved innhenting av opplysninger etter første og annet punktum plikter de å gi opplysninger om underbilag og transaksjoner, herunder om hvem som er parter i transaksjonene.

(2) Enhver som utfører eller har utført arbeid eller oppdrag for arbeidsgiveren, plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om sitt tjenesteforhold eller oppdrag knyttet til arbeidsgiveren. Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan skattekontoret kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

(3) Næringsdrivende plikter på samme vilkår som i første ledd første punktum å gi opplysninger om ethvert økonomisk mellomværende som vedkommende har eller har hatt med arbeidsgiveren, når opplysningene knytter seg til begge parter virksomhet. Det kan kreves opplysning om og spesifisert oppgave over varelevering og -kjøp, tjenester, vederlag og andre forhold som knytter seg til mellomværendet og oppgjøret for dette. Dette gjelder også omsetning som er skjedd gjennom mellommann.

(4) Også den som har fått fullmakt fra skattekontoret til å foreta bokettersyn etter § 5-13, kan kreve opplysninger etter første til tredje ledd.

Kommentar: "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret" (i tillegg til språklig tilpasning i teksten som følge av endringen i annet ledd siste pkt).

§ 7-1 (1) lyder:

§ 7-1. Gjennomføring av avregningen

(1) Når ligningen er gjennomført, skal forskuddstrekk, utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd innbetalt innen fristen i § 4-7 gå til fradrag i utlignet skatt. Avregningen foretas av skatteoppkreveren for den kommunen hvor skattyter er skattepliktig etter skatteloven §§ 3-1 og 3-4. For upersonlige skattytere som nevnt i skatteloven § 3-2 skal avregningen foretas av skatteoppkreveren for kontorkommunen. Har slike skattytere flere eller ingen kontorer foretas avregningen av den skatteoppkrever som departementet bestemmer.

Forslag til ny § 7-1 (1):

§ 7-1. Gjennomføring av avregningen

(1) Når ligningen er gjennomført, skal forskuddstrekk, utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd innbetalt innen fristen i § 4-7 gå til fradrag i utlignet skatt. Avregningen foretas av skattekontoret.

Kommentar: "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret". Det er ikke lenger nødvendig å ha bestemmelser i loven om hvor avregningen skal foretas etter at oppgavene overføres til skattekontoret.

§ 8-2 (3) lyder:

§ 8-2. Særskilte fordelingsregler for personlige skattytere

(3) Forskuddstrekk som ikke tilbakebetales skattyter etter § 7-3 annet ledd, og forskuddstrekk for lønnstakere som er ukjent i kommunen, skal overføres til staten. Slik overføring skal skje når det er gått 3 år etter utløpet av det inntektsår trekket ble foretatt.

Forslag til ny § 8-2 (3):

§ 8-2. Særskilte fordelingsregler for personlige skattytere

(3) Forskuddstrekk som ikke tilbakebetales skattyter etter § 7-3 annet ledd, og forskuddstrekk for ukjente lønnstakere, skal fordeles til staten. Slik fordeling skal skje når det er gått 3 år etter utløpet av det inntektsår trekket ble foretatt.

Kommentar: Vilkåret for fordeling av forskuddstrekk til Staten må etter annet alternativ være at lønnstakeren er ukjent for skatteetaten. Passusen "ukjent i kommunen" er derfor tatt ut. Begrepet "overføres" er erstattet med "fordeles", og "overføring" er erstattet med "fordeling". Dette som en konsekvens av at staten vil innkreve forskuddstrekket.

§ 8-4 lyder:

§ 8-4. Deponering av skatt og trygdeavgift

(1) Beløp som er trukket eller innbetalt i tilfeller som nevnt i § 5-5 sjette ledd og § 14-6 første ledd, skal anses som deponert inntil spørsmålet om skatteplikten er avgjort. Den skatteoppkrever som mottar slik betaling, skal straks melde fra om det til skatteoppkreverne for de berørte kommuner.

(2) Søksmål fra en kommune om slike beløp eller deler av beløp som nevnt i første ledd, må reises innen 6 måneder fra kommunens skatteoppkrever fikk underretting om at det er foretatt innbetaling eller pålagt trekk for beløpet. Fristen utløper likevel tidligst 6 måneder etter at utlegging av skattemålingene for vedkommende år er kunngjort.

§ 8-4 foreslås opphevet.

Kommentar: Begrunnelsen for denne bestemmelsen har over lengre tid blitt klart svekket som følge av at forskuddsutskrivningen forlengst er sentralisert. Utskrivning i (eller for) to eller flere kommuner for samme formue eller inntekt skal således forekomme i veldig liten utstrekning. Ved en overføring av skatteoppkreverfunksjonen må det uansett kunne legges til grunn at den situasjon bestemmelsen forutsetter, ikke vil kunne oppstå overfor en og samme oppkrever med det innhold og den virkning for skattyter som bestemmelsen regulerer med henvisning til lovens §§ 5-5 sjette ledd (henvisning til sjette ledd beror på en inkurie, det skal være sjuende ledd) og 14-6 første ledd. Søksmål som nevnt i § 8-4 annet ledd vil ved en overføring av skatteoppkreverfunksjonen da heller ikke kunne oppstå med hensyn til betalings situasjonen, da det ikke lenger vil kunne være to eller flere innkrevingsinstanser. Vi ser på denne bakgrunn ikke lenger behov for å regulere deponering av pengebeløp, og foreslår opphevelse av § 8-4.

Det bemerkes at § 8-4 som nevnt kun har regulert en gitt betalings situasjon, og ikke det forhold at det kan og fortsatt vil kunne oppstå tvist mellom kommuner om hvem som tilkommer beskatningsretten av en skattyters formue eller inntekt etter skattelovens kapitler 2 og 3. For disse tilfeller vises imidlertid da til reguleringen av slik fordelingstvist i ligningsloven § 11-3, jf. § 11-2 nr. 3.

Skattebetalingsforskriften §§ 7-4-2 (2), 11-1-2 (2) og 11-5-2 henviser til skattebetalingsloven § 8-4. Disse bestemmelsen må endres ved revisjon av skattebetalingsforskriften.

§ 9-3 (1) lyder:

§ 9-3. Betaling av petroleumsskatt

(1) Petroleumsskatt skal betales ved overføring av beløpet til konto for petroleumsskatt hos det skattekontor departementet bestemmer. Bestemmelsene i § 9-1 gjelder ikke.

Forslag til ny § 9-3 (1):

§ 9-3. Betaling av petroleumsskatt

(1) Petroleumsskatt skal betales ved overføring av beløpet til konto for petroleumsskatt. Bestemmelsene i § 9-1 gjelder ikke.

Kommentar: Det følger av forslag til ny § 2-1 at petroleumsskatt skal betales til og innkreves av skattekontoret. Ved en ny organisering er det foreslått at alle innbetalinger gjøres sentralt til skatteetaten. Det er først ved mislighold av betalingsplikten at saker vil bli fordelt ut til den enkelte innfordringsenhet. Det vil av denne grunn ikke være nødvendig å regulere hvilket skattekontor som skal være mottaker av innbetalinger.

§ 10-20 (2) lyder:

§ 10-20. Forskuddsskatt

..

(2) Skatteoppkreverne kan fastsette forfallsterminene når inntekten fordeler seg på en særlig ujevn måte. Det samme gjelder når skattyter i henhold til skatteavtale skal betale forskuddsskatt av inntekt opptjent i utlandet, og inntekten er gjenstand for forskuddstrekk etter interne regler.

Forslag til ny § 10-20 (2):

§ 10-20. Forskuddsskatt

..

(2) Skattekontoret kan fastsette forfallsterminene når inntekten fordeler seg på en særlig ujevn måte. Det samme gjelder når skattyter i henhold til skatteavtale skal betale forskuddsskatt av inntekt opptjent i utlandet, og inntekten er gjenstand for forskuddstrekk etter interne regler.

Kommentar: "Skatteoppkrever" er byttet ut med "skattekontoret".

§ 14-3. lyder:

§ 14-3. Forretning for utleggspant

(1) Skattekontorene kan holde forretning for utleggspant for skatte- og avgiftskrav som de har innkrevingsansvaret for. Skatteoppkreverne kan holde forretning for utleggspant i sitt distrikt for skatte- og avgiftskrav som de har innkrevingsansvaret for.

(2) En skatteoppkrever kan på anmodning holde forretning for utleggspant for skatte- og avgiftskrav som en annen skatteoppkrever eller et skattekontor har innkrevingsansvaret for. På tilsvarende måte kan et skattekontor holde utleggsforretninger for skatteoppkrevere.

Forslag til ny § 14-3:

§ 14-3. Forretning for utleggspant

(1) Skattekontoret kan holde forretning for utleggspant for skatte- og avgiftskrav som det har innkrevingsansvaret for.

Kommentar: Kompetansen til skattekontoret er ikke knyttet til et bestemt distrikt. Første ledd annet punktum og annet ledd har ikke betydning etter at myndigheten overføres til skattekontoret, og foreslås derfor opphevet.

§ 14-4. (1) lyder:

§ 14-4. Utleggstrekk

(1) Skatteoppkreverne og skattekontorene kan nedlegge utleggstrekk i hele landet for skatte- og avgiftskrav som de har innkrevingsansvaret for.

Forslag til ny § 14-4. (1):

(1) Skattekontoret kan nedlegge utleggstrekk i hele landet for skatte- og avgiftskrav som det har innkrevingsansvaret for.

Kommentar: "Skatteoppkrever" er byttet ut med "skattekontoret".

§ 14-5. (1) og (2) lyder:

§ 14-5. Gjennomføring av utleggstrekk

(1) Utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreverne og skattekontorene gjelder også for det organet som utbetaler dagpenger under arbeidsløshet etter folketrygdloven 3 kapittel 4 og sykepenger etter folketrygdloven kapittel 8. § 5-10 annet ledd gjelder tilsvarende for utleggstrekk.

(2) Ved utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreverne skal arbeidsgivere som har plikt til å ha skattetrekkskonto, følge de reglene som gjelder for oppgjør mv. for forskuddstrekk, jf. kapitlene 5 og 10. Beløpene skal betales til den skatteoppkreveren som har nedlagt trekket.

..

Forslag til ny § 14-5. (1) og (2):

§ 14-5. Gjennomføring av utleggstrekk

(1) Utleggstrekk nedlagt av skattekontoret gjelder også for det organet som utbetaler dagpenger under arbeidsløshet etter folketrygdloven kapittel 4 og sykepenger etter folketrygdloven kapittel 8. § 5-10 annet ledd gjelder tilsvarende for utleggstrekk.

(2) Ved utleggstrekk nedlagt av skattekontoret skal arbeidsgivere som har plikt til å ha skattetrekkskonto, følge de reglene som gjelder for oppgjør mv. for forskuddstrekk, jf. kapitlene 5 og 10.

Kommentar: Forslaget er formulert med utgangspunkt i bestemmelsen slik den vil lyde etter ikrafttredelsen av opplysningsloven (endringen gjelder kun annet ledd).

"Skatteoppkreveren" er byttet ut med "skattekontoret". Siste punktum i annet ledd er fjernet (antas å være overflødig etter omorganiseringen).

I dag er det forskjellige regler for oppgjør og forfall for utleggstrekk nedlagt av skatteoppkreveren og skattekontoret. Skattekontoret følger reglene i skattebetalingsloven § 10-50, jf. tvangsloven § 7-22 første ledd. Skatteoppkreveren følger reglene for oppgjør av forskuddstrekk. Ifølge forarbeidene til bestemmelsen var det upraktisk å ha samme regel for skattekontorene fordi midlene på skattetrekkskontoen kun kan disponeres med samtykke av den lokale skatteoppkrever, jf. skbtl. § 5-12 (3). Etter omorganiseringen vil ikke dette lenger være problematisk.

Det bør velges en felles løsning for håndtering av utleggstrekk fordi man nå får en og samme innkrevingsinstans å forholde seg til. Det vil ellers virke svært forvirrende for en arbeidsgiver dersom han skal skille mht. oppgjørsregime avhengig av hvilket krav som skal tvangsfullbyrdes gjennom trekkpålegget.

Reglene for skatteoppkreverne antas i større grad å sikre det beløp som er trukket av arbeidsgiver, jf. særlig at midlene må settes inn på en skattetrekkskonto. Vi foreslår derfor at denne regelen som utgangspunkt skal gjelde for alt utleggstrekk nedlagt av skattekontoret dersom trekkpliktige skal ha skattetrekkskonto for forskuddstrekk. Der den trekkpliktige ikke har plikt til å ha skattetrekkskonto, vil oppgjøret fremdeles skje etter skattebetalingsloven § 10-50.

§ 14-6 (1) og (4). lyder:

§ 14-6. Begrensninger i utleggsadgangen for skatt og trygdeavgift

(1) Skattyter som har fått utskrevet eller utlignet skatt og trygdeavgift av samme formue og inntekt i flere kommuner, kan unngå tvangsinnfordring ved å innbetale den høyeste utskrevne skatt og trygdeavgift etter hvert som den forfaller, til skatteoppkreveren for den kommunen han mener kravene skal utskrives i, jf. ligningsloven § 8-6. Er deler av kravet betalt, kommer det betalte beløpet til fradrag.

..

(4) Har en av skatteoppkreverne satt i verk utleggstrekk etter § 14-4, kan en annen skatteoppkrever ikke iverksette tvangsinnfordring til dekning av skatt og trygdeavgift av samme formue og inntekt.

Forslag til ny § 14-6 (1), samt opphevelse av (4):

§ 14-6. Begrensninger i utleggsadgangen for skatt og trygdeavgift

(1) Skattyter som har fått utskrevet eller utlignet skatt og trygdeavgift av samme formue og inntekt for flere kommuner, kan unngå tvangsinnfordring ved å innbetale den høyeste utskrevne skatt og trygdeavgift etter hvert som den forfaller. Er deler av kravet betalt, kommer det betalte beløpet til fradrag.

..

Kommentar: I første ledd første pkt. er "i flere kommuner" endret til "for flere kommuner". Skattekort skrives ikke lenger ut i kommunen, men skrives ut sentralt for de ulike kommuner. Siste del av første ledd, første punktum er tatt ut som følge av at skattekontoret er eneste innkrever.

§ 14-6 (4) foreslås opphevet. Bestemmelsen regulerer tilfeller som i dag sjelden oppstår. Etter omorganiseringen vil det kun være skatteetaten som er innkrever. Det antas derfor at bestemmelsen beskriver situasjoner som i praksis ikke vil forekomme.

§ 15-1 (3) lyder:

§ 15-1. Betalingsutsettelse og betalingsnedsettelse av hensyn til skyldneren

(3) I skattesaker treffes avgjørelser etter første ledd av skatteutvalget etter innstilling fra skatteoppkreveren. I saker som gjelder ettergivelse av skatt for mer enn kr 200.000, blir likevel avgjørelsen å treffe av departementet etter forslag fra skatteutvalget. Det skal være ett skatteutvalg for hvert skattekontor. Departementet kan gi forskrift om oppnevning og organisering av skatteutvalgene. For skattytere som utelukkende skal betale statsskatt, kan departementet bestemme at avgjørelse som nevnt i dette ledd kan legges til andre organer.

§ 15-1 (3) foreslås opphevet

Kommentarer: Skattedirektoratet har foreslått at skatteutvalgene avvikles, se rapportens punkt 7.3 for nærmere begrunnelse. § 15-1 (3) foreslås derfor opphevet. Departementet må eventuelt se på behovet for overgangsregler.

§ 16-20 (2) og (3) lyder:

Ansvar for forskuddstrekk og utleggstrekk

(2) Arbeidsgiver som unnlater å sende pliktig melding om ansettelse, eller som gir uriktige eller ufullstendige opplysninger i melding eller på annen måte, er ansvarlig for de beløp som kunne være trukket etter § 14-4 dersom melding eller opplysning var gitt på riktig måte. Bestemmelsen i første ledd tredje punktum gjelder tilsvarende. Ved fastsetting av ansvaret skal det legges til grunn at trekk ville blitt satt i verk 14 dager etter tjenesteforholdets begynnelse, med 10 prosent av trekkgrunlaget.

(3) Felles ansvarskrav fra flere kommuner kan ved motregning, jf. § 16-1 annet ledd, motregnes i krav som arbeidsgiveren har på hver enkelt av skattekreditorene.

§ 16-20 (3) foreslås opphevet.

Kommentar: Bestemmelsen i § 16-20 (3) anses ikke lenger nødvendig etter at Staten v/skatteetaten vil være eneste kreditor ved innkreving av forskuddstrekk og utleggstrekk.

Bestemmelsen i § 16-20 (2) foreslås ikke endret, men det er grunn til å bemerke at det nå bør fremstå utvilsomt at annet ledd også vil omfatte utleggstrekk som kunne vært nedlagt til dekning av misligholdt merverdiavgift. Det har vært lagt til grunn at bestemmelsen kun kan påberopes av skatteoppkrever for så vidt gjelder trekk som kunne vært nedlagt til dekning av skatter og avgifter som innkreves av den kommunale skatteoppkrever. Denne forståelsen er knyttet til at det av forarbeidene til § 16-20 klart fremgår at bestemmelsen videreførte de tidligere ansvarsbestemmelsene i skattebetalingsloven av 1952, se gammel lovs § 49, jf. § 33. Til tross for at ordlyden i § 16-20 med henvisning til § 14-4 ikke i seg selv skulle tilsi begrensning som nevnt, har det vært lagt til grunn at § 16-20 ikke åpnet for et bredere anvendelsesområde enn det som gjaldt for de bestemmelser de erstattet i tidligere skattebetalingslov. Ved lovbehandling nå bør det klart fremgå at § 16-20 (2) generelt skal komme til anvendelse ved skattekontorets innfordring i de tilfeller arbeidsgiver har unnlatt å sende inn pliktig melding om ansettelse, slik at ansvarsbestemmelsen også kan benyttes der trekk kunne vært nedlagt til dekning av f. eks. misligholdt merverdiavgiftskrav.

§ 17-2. lyder:

§ 17-2. Prosessordningen i andre saker

(1) Rettslig prøving av andre avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. Søksmål anlegges for retten i det distriktet hvor det angrepne vedtak er truffet i første instans når skatteoppkrever eller tollregion er innkrevingsmyndighet. Søksmål i saker hvor skattekontoret er innkrevingsmyndighet, skal anlegges etter vernetingsreglene i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven). Statens partsstilling utøves av innkrevingsmyndigheten for kravet. Bestemmelsene i § 17-1 tredje og sjette ledd gjelder tilsvarende.

(2) Første ledd gjelder ikke avgjørelser om rente ved endring, jf. § 11-2. I slike saker gjelder de alminnelige regler i ligningsloven § 11-1 og prosesslovgivningen.

Forslag til ny § 17-2:

§ 17-2. Prosessordningen i andre saker

(1) Rettslig prøving av andre avgjørelser etter skattebetalingsloven rettes mot staten som saksøkt. Søksmål skal anlegges etter vernetingsreglene i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven). Statens partsstilling utøves av innkrevingsmyndigheten for kravet. Bestemmelsene i § 17-1 tredje og sjette ledd gjelder tilsvarende.

(2) Første ledd gjelder ikke avgjørelser om rente ved endring, jf. § 11-2. I slike saker gjelder de alminnelige regler i ligningsloven § 11-1 og prosesslovgivningen.

Kommentar: I dag er det forskjellige regler for skatteoppkreveren/toll- og avgiftsetaten og skattekontoret på hvor et søksmål mot Staten etter denne bestemmelsen skal rettes. Søksmål mot skatteoppkrever/toll- og avgiftsetaten skal anlegges i det distrikt hvor det angrepne vedtak er truffet, mens søksmål mot skattekontoret følger de alminnelige reglene i tvisteloven.

Den fremtidige organiseringen av skatteoppkreverens oppgaver vil avvike fra dagens ordning. Blant annet er skatteregnskapsfunksjonen foreslått sentralisert. Dette taler for å velge en løsning hvor skattyter ikke må ha kunnskap om den interne organiseringen i skatteetaten for å vite hvor søksmålet skal anlegges. Dagens ordning for skatteoppkreverne/toll- og avgiftsetaten bør ikke videreføres etter omorganiseringen. Vi foreslår derfor at de alminnelige vernetingsreglene gjelder hvor Staten er saksøkt.

FORSLAG TIL ENDRINGER I ANDRE LOVER

Vi foreslår at kommunene skal beholde sin særnamskompetanse for kommunale krav og avgifter. Fordi kommunenes tvangsinnsfordring av kommunale krav i dag må skje via skatteoppkreveren, og at skatteoppkreverfunksjonen overføres til Skatteetaten, må lovteksten endres i de aktuelle særlovene. Lovteksten er tilpasset dette ved at kommunen som sådan gis rett til å innkreve de aktuelle kommunale krav og avgifter etter reglene i skattebetalingsloven.

Utover dette foreslår vi endringer i en del andre lover, men dette er hovedsakelig tekniske tilpasninger (fra "skatteoppkrever" til "skattekontor" eller "kommune").

Lov 17. juli 1925 nr 2 om avgift av kull, jordoljer og andre mineraler på Svalbard

§6 (1) lyder:

§ 6. Avgiften innbetales til skatteoppkreveren for Svalbard innen 6 uker fra den dag, da beregningen blev sendt den avgiftspliktige eller hans fullmektig eller utlagt på skattekontoret.

Forslag til ny § 6 (1):

<i>§ 6. Avgiften innbetales til skattekontoret innen 6 uker fra den dag, da beregningen blev sendt den avgiftspliktige eller hans fullmektig eller utlagt på skattekontoret.</i>
--

Kommentar: "Skatteoppkreveren for Svalbard" er byttet ut med "skattekontoret". Passusen "for Svalbard" anses som unødvendig etter omorganiseringen, og er fjernet.

Lov 18. juni 1965 nr 4 om veitrafikk

§ 38 lyder:

§ 38. Panterett og inndrivning m.m.

Forfalt tilleggsavgift og gebyrer etter § 31, jfr. § 31 a, og § 36 a er sikret ved panterett i vedkommende kjøretøy. Det samme gjelder idømte eller ilagte bøter etter vegtrafikklovgivningen, der fører og eier er samme person. Denne panteretten går foran alle andre rettigheter i kjøretøyet, men opphører dersom kjøretøyet overdras til ny eier og denne ikke kjente eller burde kjent panteretten. Panteretten står likevel tilbake for krav på skatter og avgifter til stat og kommune som er sikret ved pant i kjøretøyet, når utleggsforretningen er tinglyst før tilleggsavgift, gebyr eller bøter påløp.

Tilleggsavgift og gebyrer etter § 31 er tvangsgrunnlag for utlegg hos den skyldige og hos den som på tiden for overtredelsen var registrert som eier av kjøretøyet, med mindre dette da var fravendt denne ved en forbrytelse. Gebyr etter § 36 a er tvangsgrunnlag for utlegg hos den som på tiden for overlasting var eier eller registrert som eier av kjøretøyet. Ved kommunal håndheving etter § 8 første ledd og § 31 a annet ledd kan skatteoppkreveren for kommunen kreve inn tilleggsavgift og gebyrer etter de regler som gjelder for skatt, jf. skattebetalingsloven kapittel 13 og §§ 14-2 til 14-5. Krav som nevnt i paragrafen her innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.

Forslag til ny § 38:

<i>§ 38. Panterett og inndrivning m.m.</i>
--

<i>Forfalt tilleggsavgift og gebyrer etter § 31, jfr. § 31 a, og § 36 a er sikret ved panterett i vedkommende kjøretøy. Det samme gjelder idømte eller ilagte bøter etter vegtrafikklovgivningen, der fører og eier er samme person. Denne panteretten går foran alle andre rettigheter i kjøretøyet, men opphører dersom kjøretøyet overdras til ny eier og denne ikke kjente eller burde kjent panteretten. Panteretten står likevel tilbake for krav på skatter og avgifter til stat og kommune som er sikret ved pant i kjøretøyet, når utleggsforretningen er tinglyst før tilleggsavgift, gebyr eller bøter påløp.</i>
--

<i>Tilleggsavgift og gebyrer etter § 31 er tvangsgrunnlag for utlegg hos den skyldige og hos den som på tiden for overtredelsen var registrert som eier av kjøretøyet, med mindre dette da var fravendt denne ved en forbrytelse. Gebyr etter § 36 a er tvangsgrunnlag for utlegg hos den som på tiden for overlasting var eier eller registrert som eier av kjøretøyet. Ved kommunal håndheving etter § 8 første ledd og § 31 a annet ledd kan kommunen kreve inn tilleggsavgift og gebyrer etter de regler som gjelder for skatt, jf. skattebetalingsloven kapittel 13 og §§ 14-2 til 14-5. Krav som nevnt i paragrafen her innkreves av Statens innkrevingssentral med mindre departementet bestemmer annet.</i>

Kommentar: I dag kan tilleggsavgift og gebyrer innkreves av den lokale skatteoppkreveren etter reglene i skattebetalingsloven. Den viktigste konsekvensen av henvisningen er at skatteoppkreveren kan bruke sin særnamskompetansen ved innkrevingen av disse kravene. Vi foreslår at kommunene beholder sin særnamskompetanse m.v. Fordi tvangsinnfordringen av tilleggsavgift og gebyrer i dag må skje via skatteoppkreveren, og at skatteoppkreverfunksjonen overføres til skatteetaten, må lovteksten endres.

Lovteksten er tilpasset dette vet at "..skatteoppkreveren for.." er tatt ut av bestemmelsen. Kommunen som sådan gis rett til å innkreve tilleggsavgift og gebyrer etter reglene i skattebetalingsloven. Kommunen kan selv gjennom sin alminnelige delegasjonsadgang/reglene i kommuneloven bestemme hvilket organ i kommunen som eventuelt skal utøve særnamsfunksjonen m.v.

Etter at SI er blitt en del av skatteetaten, kunne vi ha erstattet "Statens innkrevingssentral" i siste punktum med "skattekontoret". Det er likevel mer naturlig at dette ses på når SI-loven skal revideres. Vi foreslår derfor ingen endring nå.

Lov 6. juni 1975 nr 29 om eideomsskatt til kommunane

§ 24 lyder:

§ 24. Eideomsskatten skal svarast til skatteinnkrevjaren i den kommunen der skatten er utskreven.

Forslag til ny § 24:

<i>§ 24. Eideomsskatten skal svarast til den kommunen der skatten er utskreven.</i>

Kommentar: "Skatteinnkrevjaren" er fjernet fra bestemmelsen. Kommunen kan selv gjennom sin alminnelige organisasjonsmyndighet/reglene i kommuneloven bestemme hvilket organ eiendomsskatten skal betales til.

§ 25 lyder:

§ 25. Eideomsskatten skal ytast i terminar så som kommunestyret fastset.

Skatteinnkrevjaren kan i særlege høve gjeva utsetjing.

Eideomsskatten skal ytast til fastsett tid og med dei summene som først er fastsette, endå om det er sendt inn klage over utskrivninga eller utskrivingsgrunnlaget, eller dei står under prøving for ein klageinstans eller domstolane.

Forslag til ny § 25:

<i>§ 25. Eideomsskatten skal ytast i terminar så som kommunestyret fastset.</i>

Kommunen kan i særlege høve gjeva utsetjing.

Eideomsskatten skal ytast til fastsett tid og med dei summene som først er fastsette, endå om det er sendt inn klage over utskrivninga eller utskrivingsgrunnlaget, eller dei står under prøving for ein klageinstans eller domstolane.

Kommentar: "Skatteinnkrevjaren" er byttet ut med kommunen. Kommunen kan via sin alminnelige delegasjonsadgang/reglene i kommuneloven delegere denne myndigheten videre til et annet organ.

§ 27 lyder:

§ 27. Forfalt eiendomsskatt er sikra med lovpant i eiendomen etter pantelova § 6-1. Kravet er også tvangsgrunnlag for utlegg. Eiendomsskatten kan krevjast inn av kommunekasseraren etter reglane for innkrevjing av skatt.

Forslag til ny § 27:

§ 27. Forfalt eiendomsskatt er sikra med lovpant i eiendomen etter pantelova § 6-1. Kravet er også tvangsgrunnlag for utlegg. Eiendomsskatten kan krevjast inn av kommunen etter reglane for innkrevjing av skatt.

Kommentar: I dag kan eiendomsskatt innkreves av den lokale skatteoppkreveren etter reglene i skattebetalingsloven. Den viktigste konsekvensen av henvisningen er at skatteoppkreveren kan bruke sin særnamskompetansen ved innkrevingen av disse kravene. Vi foreslår at kommunene beholder sin særnamskompetanse m.v. Fordi tvangsinnfordringen av eiendomsskatt i dag må skje via skatteoppkreveren, og at skatteoppkreverfunksjonen overføres til skatteetaten, må lovteksten endres.

Lovteksten er tilpasset dette vet at "..kommunekasseraren.." er tatt ut av bestemmelsen. Kommunen som sådan gis rett til å innkreve eiendomsskatt etter reglene i skattebetalingsloven. Kommunen kan selv gjennom sin alminnelige delegasjonsadgang/reglene i kommuneloven bestemme hvilket organ i kommunen som eventuelt skal utøve særnamsfunksjonen m.v.

Lov 13. juni 1980 nr 24 om ligningsforvaltning

§ 2-5 lyder:

§ 2-5. Utelukkingsgrunner.

Utelukket fra å gjøre tjeneste som medlem av nemnd som nevnt i §§ 2-2 til 2-4 er

- a) riksadvokaten, statsadvokater, politiembetsmenn, politiadjutanter og politifullmektiger,*
- b) skatteoppkrevere samt tjenestemenn ved deres kontorer, jf. skattebetalingsloven § 2-1,*
- c) tjenestemenn i Skattedirektoratet og ved skattekontorene,*
- d) enhver som er fradømt stemmerett i offentlige anliggender,*
- e) enhver som i løpet av de siste ti år er straffet for overtredelse av denne lov, skatteloven, skattebetalingsloven, straffeloven § 406, regnskapsloven eller lovene om merverdiavgift og om avgift på investeringer m.v. og*
- f) enhver som i løpet av de siste ti år er ilagt skjerp tilleggs skatt etter § 10-5.*

Forslag til ny § 2-5:

§ 2-5. Utelukkingsgrunner.

Utelukket fra å gjøre tjeneste som medlem av nemnd som nevnt i §§ 2-2 til 2-4 er

- a) riksadvokaten, statsadvokater, politiembetsmenn, politiadjutanter og politifullmektiger,*
- b) tjenestemenn i Skattedirektoratet og ved skattekontorene,*
- c) enhver som er fradømt stemmerett i offentlige anliggender,*
- d) enhver som i løpet av de siste ti år er straffet for overtredelse av denne lov, skatteloven, skattebetalingsloven, straffeloven § 406, regnskapsloven eller lovene om merverdiavgift og om avgift på investeringer m.v. og*
- e) enhver som i løpet av de siste ti år er ilagt skjerpet tilleggsskatt etter § 10-5.*

Kommentar: Bokstav b vil ikke ha betydning etter omorganiseringen, og er derfor fjernet. Vi har endret bokstavrekkefølgen som følge av dette.

§ 10-8 lyder:

§ 10-8. Gebyr ved for sent eller ikke innleverte oppgaver.

- 1. Den som ikke gir opplysninger etter kapittel 5 eller § 6-3 nr. 3 eller 4 innen de fastsatte frister, kan ilegges et gebyr. Gebyret skal være et fast beløp pr. dag for hver oppgave som ikke leveres. Departementet fastsetter gebyrets størrelse. For opplysninger etter § 5-6 nr. 1 og 2 kan det fastsettes et høyere dagsgebyr.*
- 2. Departementet kan gi forskrift om utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen, herunder regulere forholdet mellom anvendelse av tvangsmulkt etter § 10-6 og gebyr.*
- 3. Gebyret ilegges av kommunekasserer, ligningsmyndighet eller annet offentlig organ som skal motta oppgaven.*
- 4. Hvis oppgavegiver godtgjør at feilen skyldes årsaker som han ikke kan lastes for, kan gebyr frafalles.*
- 5. Vedtak om gebyr truffet av skattekontoret kan påklages til Skattedirektoratet. Den skatteklagenemnd som departementet bestemmer, er klageorgan for vedtak truffet av Skattedirektoratet. Vedtak om gebyr truffet av skatteoppkreveren, kan påklages til skattekontoret. Klagefristen etter denne bestemmelsen er tre uker.*
- 6. Gebyret tilfaller skattekreditorene og inndrives og fordeles etter reglene for skatt.*

Forslag til ny § 10-8:

§ 10-8. Gebyr ved for sent eller ikke innleverte oppgaver.

1. Den som ikke gir opplysninger etter kapittel 5 eller § 6-3 nr. 3 eller 4 innen de fastsatte frister, kan ilegges et gebyr. Gebyret skal være et fast beløp pr. dag for hver oppgave som ikke leveres. Departementet fastsetter gebyrets størrelse. For opplysninger etter § 5-6 nr. 1 og 2 kan det fastsettes et høyere dagsgebyr.
2. Departementet kan gi forskrift om utfylling og gjennomføring av denne bestemmelsen, herunder regulere forholdet mellom anvendelse av tvangsmulkt etter § 10-6 og gebyr.
3. Gebyret ilegges av ligningsmyndighet eller annet offentlig organ som skal motta oppgaven.
4. Hvis oppgavegiver godtgjør at feilen skyldes årsaker som han ikke kan lastes for, kan gebyr frafalles.
5. Vedtak om gebyr truffet av skattekontoret kan påklages til Skattedirektoratet. Den skatteklagenemnd som departementet bestemmer, er klageorgan for vedtak truffet av Skattedirektoratet. Klagefristen etter denne bestemmelsen er tre uker.
6. Gebyret tilfaller skattekreditorene og inndrives og fordeles etter reglene for skatt.

Kommentar: Etter at skatteoppkreverfunksjonen overføres til skattekontoret, vil det ikke lenger være behov for å ha egne regler for skatteoppkreveren. "Kommunekassereren" er fjernet i § 10-8 nr 3 og hele § 10-8 nr 5 tredje punktum er fjernet.

Lov 17. desember 1982 om rettsgebyr

§ 14 siste ledd lyder:

For utleggstrekk besluttet av kommunekasserer, bidragsfogd, Statens innkrevingsentral eller annen særskilt namsmann betales ikke gebyr. Det samme gjelder når Statens innkrevingsentral gjennomfører tvangsdekning i enkle pengekrav etter tvangsfullbyrdelsesloven § 2-14 annet ledd. For gebyr som påløper ved kommunekassererens forretning for utleggspant kan departementet bestemme at betalingen skal tilfalle kommunen.

Forslag til nytt § 14 siste ledd:

For utleggstrekk besluttet av skattekontor, bidragsfogd, Statens innkrevingsentral eller annen særskilt namsmann betales ikke gebyr. Det samme gjelder når Statens innkrevingsentral gjennomfører tvangsdekning i enkle pengekrav etter tvangsfullbyrdelsesloven § 2-14 annet ledd.

Kommentar: "Kommunekasserer" er byttet ut med "skattekontor" (selv om "skattekontor" vil falle inn under "annen særskilt namsmann", kan det av hensyn til skyldner være greit at dette kommer eksplisitt fram av lovteksten). Skatteoppkreveren vil bortfalle som følge av overføring av oppgavene til skatteetaten. Siste punktum er derfor fjernet.

Lov 29. november 1996 nr. 6 om skatt til Svalbard

§ 5-2 femte ledd lyder:

§ 5-2. Skatt fastsatt ved lønnstrekk

..

Arbeidsgiveren skal levere terminvis oppgave over foretatt lønnstrekk til skatteoppkreveren for Svalbard senest en måned etter utløpet av terminen. Hver termin omfatter seks kalendermåneder og starter henholdsvis 1. januar og 1. juli. Oppgave over foretatt lønnstrekk skal også leveres når arbeidsgiver opphører med virksomhet på Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører. Oppgave etter denne bestemmelsen som er forhåndsutfylt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

..

Forslag til ny § 5-2 femte ledd:

§ 5-2. Skatt fastsatt ved lønnstrekk

..

Arbeidsgiveren skal levere terminvis oppgave over foretatt lønnstrekk til skattekontoret senest en måned etter utløpet av terminen. Hver termin omfatter seks kalendermåneder og starter henholdsvis 1. januar og 1. juli. Oppgave over foretatt lønnstrekk skal også leveres når arbeidsgiver opphører med virksomhet på Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører. Oppgave etter denne bestemmelsen som er forhåndsutfylt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

..

Kommentar: "Skatteoppkreveren for Svalbard" er byttet ut med "skattekontoret".

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd

§ 24-3 lyder (fra 01.01. 2015, erstatter dagens § 24-2):

§ 24-3. Arbeidsgiverens plikter

Arbeidsgiver skal av eget tiltak beregne arbeidsgiveravgiften etter § 23-2 for hver kalendermåned. Opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift for hver kalendermåned skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven.

Når det foreligger forhold som nevnt i skattebetalingsloven § 4-1 annet ledd, hviler pliktene etter paragrafen her på den som har plikt til å foreta forkottstrekk.

Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. Arbeidsgiver skal bidra til at hans avgiftsplikt i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Arbeidsgiver skal også gjøre skatteoppkreveren oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen eller oppgjøret for arbeidsgiveravgiften.

Arbeidsgiver kan anmode Skattedirektoratet og skattekontoret om å avgi bindende forhåndsuttalelse i saker som gjelder arbeidsgiveravgift.

Forhåndsutfylte opplysninger om arbeidsgiveren kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

Forslag til ny § 24-3:

§ 24-3. Arbeidsgiverens plikter

Arbeidsgiver skal av eget tiltak beregne arbeidsgiveravgiften etter § 23-2 for hver kalendermåned. Opplysninger om beregnet avgift og grunnlaget for beregning av arbeidsgiveravgift for hver kalendermåned skal leveres etter reglene i a-opplysningsloven.

Når det foreligger forhold som nevnt i skattebetalingsloven § 4-1 annet ledd, hviler pliktene etter paragrafen her på den som har plikt til å foreta forkottstrekk.

Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. Arbeidsgiver skal bidra til at hans avgiftsplikt i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Arbeidsgiver skal også gjøre skattekontoret oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen eller oppgjøret for arbeidsgiveravgiften.

Arbeidsgiver kan anmode Skattedirektoratet og skattekontoret om å avgi bindende forhåndsuttalelse i saker som gjelder arbeidsgiveravgift.

Forhåndsutfylte opplysninger om arbeidsgiveren kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

Kommentar: "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret".

§ 24-5 lyder (vi antar at dette må være 24-5 fra 01.01.2015):

§ 24-5. Kontroll av arbeidsgivere mv.

Skatteoppkreveren skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre sender meldinger og beregner arbeidsgiveravgift i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter § 24-3 annet og tredje ledd i denne loven.

Skatteoppkreveren eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skatteoppkreveren, kan foreta bokettersyn hos dem som plikter å beregne og betale arbeidsgiveravgift og kan herunder kreve fremlagt arbeidsgiverens regnskap med bilag, kontrakter, korrespondanse eller andre dokumenter av betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også skattekontoret eller Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan skatteoppkreveren eller skattekontoret foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos arbeidsgiver, skatteoppkrever eller skattekontor. Departementet kan i forskrift fastsette begrensninger for hvilke metoder for kopiering skatteoppkreveren kan benytte.

Forslag til ny 24-5:

§ 24-5. Kontroll av arbeidsgivere mv.

Skattekontoret skal føre kontroll med at arbeidsgivere og andre sender meldinger og beregner arbeidsgiveravgift i samsvar med reglene og de pålegg som er gitt. Arbeidsgiveren plikter på anmodning å gi fullstendige opplysninger om forhold som kontrollmyndighetene finner er av betydning for fastsettelsen av avgiften og avgiftsgrunnlaget etter § 24-3 annet og tredje ledd i denne loven.

Skattekontoret eller den offentlige myndighet som har fullmakt fra skattekontoret, kan foreta bokettersyn hos dem som plikter å beregne og betale arbeidsgiveravgift og kan herunder kreve fremlagt arbeidsgiverens regnskap med bilag, kontrakter, korrespondanse eller andre dokumenter av betydning for kontrollen. Med dokumenter menes også elektronisk lagrede dokumenter. Pliktene gjelder også elektroniske programmer og programsystemer. Også Riksrevisjonen kan foreta slike ettersyn og kreve fremlagt dokumenter som nevnt.

Ved gjennomsyn av virksomhetens arkiver kan skattekontoret foreta kopiering til datalagringsmedium for senere gjennomgang hos arbeidsgiver eller skattekontor. Departementet kan i forskrift fastsette begrensninger for hvilke metoder for kopiering skattekontoret kan benytte.

Kommentar: "Skatteoppkreveren" er erstattet med "skattekontoret" i alle ledd. I tillegg er "skattekontoret" fjernet i andre ledd siste pkt. (overflødig).

§ 25-1 (3) lyder:

§ 25-1. Arbeidsgiverregisteret og arbeidstakerregisteret

..

Trygdens organer, Skattedirektoratet, Statistisk sentralbyrå, kommunekasserere og kemnerkontorer har adgang til opplysninger fra registrene.

..

Forslag til ny § 25-1 (3)

§ 25-1. Arbeidsgiverregisteret og arbeidstakerregisteret

..

Trygdens organer, Skattedirektoratet, Statistisk sentralbyrå og skattekontoret har adgang til opplysninger fra registrene.

..

Kommentar: "Kommunekasserere og kemnerkontorer" er erstattet med "skattekontoret".

Lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann mv

§ 28 lyder:

§ 28. Gebyr m.m.

Departementet kan gi forskrifter om avgifter og gebyr til dekning av utgiftene forbundet med gjennomføringen av tilsynsmyndighetenes oppgaver etter denne loven.

Kommunestyret selv kan fastsette lokal forskrift om gebyr for gjennomføring av feiing og tilsyn med fyringsanlegg.

Om renteplikt ved for sen betaling av avgift eller gebyr ilagt i medhold av forskrift etter første og annet ledd gjelder lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane § 26 tilsvarende.

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av skatteoppkreveren etter reglene for innkreving av skatt.

Forslag til ny § 28:

§ 28. Gebyr m.m.

Departementet kan gi forskrifter om avgifter og gebyr til dekning av utgiftene forbundet med gjennomføringen av tilsynsmyndighetenes oppgaver etter denne loven.

Kommunestyret selv kan fastsette lokal forskrift om gebyr for gjennomføring av feiing og tilsyn med fyringsanlegg.

Om renteplikt ved for sen betaling av avgift eller gebyr ilagt i medhold av forskrift etter første og annet ledd gjelder lov 6. juni 1975 nr. 29 om eidegdomsskatt til kommunane § 26 tilsvarende.

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av kommunen etter reglene for innkreving av skatt.

Kommentar: I dag kan krav på avgift eller gebyr innkreves av den lokale skatteoppkreveren etter reglene i skattebetalingsloven. Den viktigste konsekvensen av henvisningen er at skatteoppkreveren kan bruke sin særnamskompetansen ved innkrevingen av disse kravene. Vi foreslår at kommunene beholder sin særnamskompetanse m.v. Fordi tvangsinnfordringen av avgift og gebyr i dag må skje via skatteoppkreveren, og at skatteoppkreverfunksjonen overføres til skatteetaten, må lovteksten endres.

Lovteksten er tilpasset dette vet at "..skatteoppkreveren.." er tatt ut av bestemmelsen. Kommunen som sådan gis rett til å innkreve avgift eller gebyr etter reglene i skattebetalingsloven. Kommunen kan selv gjennom sin alminnelige delegasjonsadgang/reglene i kommuneloven bestemme hvilket organ i kommunen som eventuelt skal utøve særnamnsfunksjonen m.v.

Lov 6. juni 1976 nr 31 om utnyttning av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane

§ 7 lyder:

§ 7. Fjellstyremedlemene skal ha ei rimeleg godtgjersle for arbeidet. Godtgjersla vert fastsett av kommunestyret etter framlegg frå fjellstyret, og vert utgreia av fjellkassa, jfr. § 11. Er det ikkje tilstrekkelege midlar i fjellkassa, vert godtgjersla utgreia av kommunekassa.

Forslag til ny § 7:

§ 7. Fjellstyremedlemene skal ha ei rimeleg godtgjersle for arbeidet. Godtgjersla vert fastsett av kommunestyret etter framlegg frå fjellstyret, og vert utgreia av fjellkassa, jfr. § 11. Er det ikkje tilstrekkelege midlar i fjellkassa, vert godtgjersla utgreia av kommunen.

Kommentar: Det går ikke frem av forarbeidene hva som menes med "kommunekassa". Vi antar at det siktes til kommunekassereren, og har derfor foreslått en endring av lovteksten. Vi har endret "kommunekassa" til "kommunen".

Lov 16. mars 2012 nr. 12 om kommunale vass- og avløpsanlegg

§ 6. Lovpant og tvangsgrunnlag for utlegg

Forfalt krav på årsgebyr etter denne lova er sikra med lovpant i eigedommen etter pantelova § 6-1. Både årsgebyr og eingongsgebyr for tilknytning er elles tvangsgrunnlag for utlegg. Gebyra kan krevjast inn av kommunekasseraren etter reglane for innkrevjing av skatt.

Forslag til ny § 6:

§ 6. Lovpant og tvangsgrunnlag for utlegg

Forfalt krav på årsgebyr etter denne lova er sikra med lovpant i eigedommen etter pantelova § 6-1. Både årsgebyr og eingongsgebyr for tilknytning er elles tvangsgrunnlag for utlegg. Gebyra kan krevjast inn av kommunen etter reglane for innkrevjing av skatt.

Kommentar: I dag kan årsgebyr og engangsgebyr innkreves av den lokale skatteoppkreveren etter reglene i skattebetalingsloven. Den viktigste konsekvensen av henvisningen er at skatteoppkreveren kan bruke sin særnamnskompetansen ved innkrevningen av disse kravene. Vi foreslår at kommunene beholder sin særnamnskompetanse m.v. Fordi tvangsinnfordringen av årsgebyr og engangsgebyr i dag må skje via skatteoppkreveren, og at skatteoppkreverfunksjonen overføres til skatteetaten, må lovteksten endres.

Lovteksten er tilpasset dette vet at "..kommunekasseraren.." er tatt ut av bestemmelsen. Kommunen som sådan gis rett til å innkreve årsgebyr og engangsgebyr etter reglene i skattebetalingsloven.

Kommunen kan selv gjennom sin alminnelige delegasjonsadgang/reglene i kommuneloven bestemme hvilket organ i kommunen som eventuelt skal utøve særnamnsfunksjonen m.v.

Lov av 22. juni 2012 nr. 43 om arbeidsgivers innrapportering av ansettelses- og inntektsforhold m.m.

§ 8. Tilgang til opplysningene

Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av, og beregning av ytelser, og forvaltning av arbeidstakerregisteret etter folketrygdlovgivningen.

Skattedirektoratet, skattekontorene og skatteoppkreverne skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utligning av skatt og trygdeavgift etter skattelovgivningen og arbeidsgivers beregning og oppgjør av skattetrekk og arbeidsgiveravgift etter skattebetalingsloven og folketrygdloven.

Statistisk sentralbyrå skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med produksjon av statistikk etter statistikklovgivningen.

Tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente.

Forslag til ny § 8:

§ 8. Tilgang til opplysningene

Arbeids- og velferdsetaten skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med forvaltning av, og beregning av ytelser, og forvaltning av arbeidstakerregisteret etter folketrygdlovgivningen.

Skattedirektoratet og skattekontorene skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med utligning av skatt og trygdeavgift etter skattelovgivningen og arbeidsgivers beregning og oppgjør av skattetrekk og arbeidsgiveravgift etter skattebetalingsloven og folketrygdloven.

Statistisk sentralbyrå skal ha tilgang til opplysningene i registeret i forbindelse med produksjon av statistikk etter statistikklovgivningen.

Tilgangen er begrenset til opplysninger som organet har hjemmel i lov til å innhente.

Kommentar: "Skatteoppkreveren er fjernet i annet ledd første punktum.